

Излиза два пъти въ седмицата всѣка:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли нови.
 За шестъ месеци 3 ср. рубли "

Сичко, което се отнася до вѣстника, подписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неплатени пиема не се приематъ.
 Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За всѣки редъ при пръвѣ пъкъ 20 стот.
 За " " " вторий пъкъ 10 "

Руссе 14 Септем. 1882.

Най-сѣгнѣ видѣхме обнародванъ въ 103-ий брой на Държавния вѣстникъ и „Избирателния законъ“, за когото се разпо писа и говори. Ние рѣшихме да обнародваме този любителъ за нашия народъ законъ, както и доклада му отъ Министерството на Втрѣшнитѣ дѣла, съ единственна цѣль да го прочетѣтъ и нашитѣ читатели и да остане запазенъ за потомството. Разни закони до днесъ сме виждали, но като този право да си кажемъ, нито сме чували, нито сме виждали.

Неговото съдържание доказва, каква му е цѣльта и защо се издава, думитѣ сж излишни, когато той по-ясно говори и свидѣтелствува намѣренията и онова което се желае да се постигне. Ако се впуснемъ въ по-втрѣшното разглеждане на този законъ, трѣбвало би да напишемъ стотини листове, а случайно може би да попаднемъ въ нѣкоя отговорностъ, която сме принудени да избѣгваме. Жалъ ни е, че са видяме слаби като публицистѣ, да защитимъ народнитѣ правдини, да се произнесемъ най-безпристрастно върху единъ законъ отъ когото зависи съдбата на родината, на народа. Що да сторимъ съ вързани ръцѣ, съ убитъ духъ, съ застрашени мисли? Оставаме на народа, той да размисли, той да се произнесе, той да рѣши, защото е по-силенъ отъ насъ и отъ нашето строщено перо.

По Министерството на Втрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 580.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъя Министръ на Втрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладъ му отъ 19 Августъ 1882 год. подъ № 6637 и съгласно съ мнѣнието на Държавнитѣ Съветѣ.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЛЯВАМЕ:

1) Да утвърдимъ избирателнитѣ законъ, приетъ отъ Държавнитѣ Съветѣ въ заседанието му отъ 14 текущия Августъ.

2) Да заповѣдаме да се обнародва той законъ и да се тури въ дѣйствиe немедленно.

3) Съ туряние въ дѣйствиe той законъ се отмянява закона отъ 17 Декемврий 1880 год. за избираение депутати въ народното Събрание.

4) Наштъя Министръ на Втрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящиятъ указъ.

Издаденъ въ гр. Шуменъ на 25 Августъ 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ

Приподписалъ: Управляющия Министерството на Втрѣшнитѣ Дѣла: Д. Д. Агура.

Докладъ до Негово Височество Княза.

№ 6637.

Господарю!

Законитѣ, по които се извършватъ разнитѣ из-

бори, сж отъ чрѣзвичайно голѣма важность между онии народи, въ които представителнитѣ учреждения сж широко развити, както това е въ Българското Княжество. Общинскитѣ управления, окръжнитѣ съветѣ, Народното Събрание, сѣдебнитѣ засѣдатели, касперитѣ на земеделческитѣ касси, па даже и Държавния Съветѣ, проситчатъ отъ избора на гражданетѣ като отъ единственъ върховенъ источникъ.

Изборитѣ за разнитѣ тия учреждения се извършватъ обаче на основание закони, които се различаватъ едни отъ други, както по врѣмето на изданието си, тъй и по прошествието си и по духа, който е владѣялъ, когато сж били тѣ изработвани.

Най стария отъ тия закони е оня, по който се избиратъ окръжнитѣ съветѣ, сѣдебнитѣ засѣдатели и назначенитѣ на земеделческитѣ касси и който е издаденъ отъ управлението на Руския Императорски Комисаръ въ България; общинскитѣ управления се избиратъ по Княжеския указъ отъ 14 Августъ 1879 год., а Народното Събрание се избира съгласно съ закона отъ 17 й Декемврий 1880 год.

Всичкитѣ тия избирателни закони представляватъ между себе си, по злочастие, голѣми разлики единъ отъ други, разлики които затрудняватъ и побъркватъ избирателѣ и които не му позволяватъ да добие опитностьта, която е толкова необходима за правилното изпълнение на неговитѣ политически права и обязанности.

За тия всички причини се яви нуждата да се изработи единъ единственъ избирателенъ законъ, като се начерпи всичко щото е добро и полезно отъ съществуващитѣ сега разни избирателни закони и като се взематъ въ внимание и опититѣ, които сж се направили отъ досегашното практикуване на разнитѣ избирателни системи.

За да се избѣгнатъ разнитѣ системи и категории и за да не се повтарятъ грѣшкитѣ, които произтичатъ отъ това разнообразие, въ новиятъ законопроектъ се полага за основа на избирателното право, по всичкитѣ избори, които се правятъ, единъ единственъ избирателенъ списъкъ и именно, списъка въ общината си и понеже той черпи избирателното си право чрѣзъ мѣстожителството, което има въ една община, мѣстожителство, което може лесно да се докаже и не може да се докаже и не може да дава поводъ на никакво оспорване.

Въ сжщия законопроектъ не се иска никаквъ имущественъ цензъ, никакво доказателство за плащане даждия за да бжде нѣкой избирателъ, и оня, който нѣма постоянно мѣстожителство, може лесно да го придобие.

Избирателностьта е тоже улеснена въ тоя проектъ; тя се предоставя на всѣки гражданинъ, който не е вредителенъ на общината си или на Държавата.

Съ една дума настоящия проектъ на избирателенъ законъ, като въдушевенъ отъ единъ свободолюбивъ и умѣренъ духъ, има за цѣль да почита правата на всѣки гражданинъ и да даде на избирателнитѣ учреждения една правилна и еднообразна основа. Това ще се докаже чрѣзъ разгледването на самия законопроектъ въ неговитѣ подробности.

I.

Система на изборитѣ.

Въ настоящия законъ е взета за основа на всичкитѣ избори двустепенната система, сирѣчь, оная избирателна система, която, както се каза по горѣ, се въведе въ Княжеството отъ Императорския Руски Комисаръ и която се употреблива още и до сега въ изборитѣ за окръжнитѣ съветѣ, за сѣдебнитѣ засѣдатели и проч. и по която станяха и изборитѣ за Държавния Съветѣ. Чрѣзъ тая система, массата на народа прави измежду себе си единъ отборъ на по-добритѣ свои съграждане, на ония сирѣчь, които се ползватъ отъ неговото уважение и довѣрие и които той натоварва да изберѣтъ народнитѣ прѣставители. Тѣй избранитѣ второстепенни избирателѣ—гласнитѣ—сж, безъ всѣко съмнѣние, най-честнитѣ, най-развититѣ лица въ общината, сирѣчь ония, които съ право се ползватъ отъ най-голѣмата популярность между своитѣ съграждане.

Тая избирателна система заслужва уважение не само въ България, но и на всѣко друго мѣсто; понеже чрѣзъ нея народа доброволно указа на лицата, които иматъ най-голѣмата способность да сж гласни и

които сж най-достойни да изберѣтъ окончателнитѣ негови прѣставители. Тая система е обаче особенно не обходима въ България, дѣто народа е отъ кжсо врѣме повиканъ на самостоятеленъ политически животъ и дѣто массата още не е добила оная опитность въ общественитѣ дѣла, която е толкова необходима за доброто управление на страната.

Двустепенната система не лишава никого отъ избирателното право, понеже не само оная упражнява едно право, който го упражнява самъ, но тоже и оная, който упражнява това свое право чрѣзъ друго лице, което има неговото довѣрие. Двустепенната система е даже най-сгодното срдѣство за да гарантира на всѣки гражданинъ възможностьта да упражни избирателното си право.

Съзнанието важностьта на избирателния актъ не е още проникнало массата на населението до такъва степенъ, щото да го подбужда да остави спокойствието си и занятията си, за да тича къмъ избирателната урна; напротивъ отъ самитѣ протоколи на Народното Събрание явно се вижда, че почти всичкитѣ избори отъ първия недѣленъ день не сж можли да се състоятъ, понеже повечето пъти нито една четвъртъ часть отъ избирателитѣ сж се явявали, или защото никой отъ кандидатитѣ не е получилъ една четвъртъ часть отъ гласоветѣ. И това доказва, че по голѣмата часть отъ избирателитѣ не е била въ състояние да иде да гласоподава и, слѣдователно, да се ползова отъ избирателното си право.

Отъ сжщитѣ тия протоколи излиза тоже на явѣ, че почти всичкитѣ избори сж ставали на втория недѣленъ день, сирѣчь тогава, когато избора е билъ законенъ, каквото число избиратели и да сж се явявали, и че едно голѣмо число отъ представителитѣ не сж получавали повече отъ 200 до 400 гласа върху 2000 до 3000 записани избиратели. Въ тия протоколи се вижда още, че има представители избрани съ 52, 81, 87, 97, 107, 134, 136, 143, 152, 154, 158, 161, 164, 174, 181, 183, 201, 202, 223, 226, 230, 235, 236, 258, 259, 280, 290 и проч.

Има обаче и една втора причина за лошия резултатъ отъ системата на прямитѣ избори; тая причина е, че избирателѣ нѣма никаква воля да тича въ центра на избирателната околия за да гласоподава за лица, които не му сж познати, които той нито е виждалъ, нито е чувалъ и по тая причина изборитѣ му не може да бжде удовлетворителенъ, защото е несъзнателенъ. Нѣма съмнѣние обаче, че избирателѣ ще упражни съ ревность правото си, когато ще се повика да гласоподава почти прѣдъ дома си и когато ще трѣбва да даде гласа си за единъ *повѣренникъ*, неговъ съседъ, неговъ съобщинникъ, който той познава и уважава. Тогава тѣй избранитѣ гласни, по малобройни на число, ще изпълнятъ съ готовность мандата, съ който сж били натоварени отъ тѣхнитѣ съграждане, особенно когато ще получатъ възнаграждение за пжтнитѣ си разноски и когато ще подлѣжатъ на отговорность въ случай на немарливость (чл. 42 и 87).

Съ една дума по системата на прямитѣ избори твърдѣ малко избиратели сж се ползвали отъ правото си и много отъ представителитѣ сж били избрани само съ 90 до 300 гласа отъ 2000 и повече избиратели, когато съ двустепенната система почти втйкитѣ Български граждани ще иматъ възможность и леснина да гласоподаватъ.

Не безъ нужда е двустепенната избирателна система и за изборитѣ на окръжнитѣ съветѣ, на сѣдебнитѣ засѣдатели, както и на общинскитѣ съветѣ. И въ третитѣ тия случае избирателитѣ ще иматъ да пжтуватъ при упражнение на правото си, та за това и трѣбва да имъ се направятъ възможнитѣ улеснения. За избиранието и на общинскитѣ съветѣ даже тѣ ще трѣба тоже да пжтуватъ, понеже повечето български села сж малки и ще стане нужда да се съединяватъ нѣколко такива села за да образуватъ една община. Но и ако да не сжществуваше тая нужда за общинскитѣ съветѣ, двустепенната избирателна система пакъ бжде необходима да се приложи и за изборитѣ на тия съветѣ, за да има въ България единъ само избирателенъ законъ, вмѣсто два, три или четири и за да се отбѣгватъ по тоя начинъ грѣшкитѣ и недоумѣнията.

Като се доказа ползата, която ще излезе за страната отъ възврѣщанието къмъ избирателната система, въведена въ Княжеството отъ Императорския Руски

Комиссаръ, остава да се разгледатъ подробноститъ на настоящия законъ проектъ, сирѣчь начина, по койго тая избирателна система ще се упражнява.

Първостепеннитъ избиратели ще се сгрупиратъ отъ мѣстнитъ общински власти на махаленски купове (чл. 21, 22, 23 и 24). Никой произволъ не може да се вмѣкне въ съставянето на тия купове, понеже за кова предоставя тая длъжностъ на общинското управление, сирѣчь на самата община, и опредѣля, че за съставянето имъ трѣбва да се слѣдва реда на кѣшитъ на избирателитъ (чл. 22).

Въ избирателния день избирателнитъ купове, свободни отъ всѣко външно влияние, ще избѣржтъ за гласни лицата на които иматъ най голѣмо довѣрие. Още по-голѣма свобода се дава на куповитъ, като не имъ се ограничава правото да избѣржтъ когото щѣтъ, и като не се прѣдпаватъ да избѣржтъ грамотни или неграмотни; отъ тѣхъ се изисква само да избѣржтъ за гласенъ оногова въз помежду си, когото искатъ и за когото сж убѣдени, че ще ги прѣдстави най добръ и най достойно при избиранието на депутати или на членове за разнитъ свѣти и проч.

За избирание народни прѣдставители и окръжни свѣти, всѣка група ще се състави отъ петдесетъ първостепенни избиратели. Ако се смѣтне въ кръгло число, че всичкитъ първостепенни избиратели въ цѣла България възлизатъ до 400 хиляди души ще да се получи едно срѣдно число отъ 8,000 души гласни за цѣлата страна или срѣдно число по 666 гласни на окръжъ (чл. 71 и 99).

За изборитъ на сѣнскитъ свѣти групитъ ще се съставятъ отъ 10 до 50 избиратели, споредъ населението на общината (чл. 21). Видъ се за предпочително да стане тая сръзъмъ съ, не споредъ числото на жителитъ, но споредъ числото на избирателитъ, на което единствено трѣбва да се обръща внимание, когато е въпроса за избирателни дѣйствия. Споредъ съществующитъ данни за населението на общинитъ, тѣй както тѣ сж сега и както ще бѣдѣтъ съставени отъ послѣ, може да се смѣта, че никой общински свѣтъ не ще бѣде избранъ съ по-малко отъ двадесетъ гласни или съ повече отъ сто. Ще да сжмѣстествува прочее винаги съобразно сходство между число на гласнитъ и числото на избранитъ отъ тѣхъ членове на общинския свѣтъ.

Начинътъ, който се прие въ тоя проектъ за сгрупирането на първостепеннитъ избиратели е предложень отъ Държавния Свѣтъ. Въ общинския законъ, койго той изработи и принципа на койго той се облѣга е, че избирателнитъ групи трѣбва да се съставляватъ всѣкога отъ 50 избиратели. Но понеже има общини съ малочисленно население, и може да се случи, че числото на гласнитъ да не е поголѣмо отъ числото на членоветъ на общинскитъ свѣти, които тѣ ще избѣржтъ, ако групитъ се съставятъ отъ 50 избиратели, за това се рѣши да се дѣпусне штово въ такива общини групитъ да бѣдѣтъ по малки, сирѣчь отъ 10 и 25, избиратели, вмѣсто 50, за да се образуватъ. по тоя начинъ, два или три пѣти повече гласни отъ колкото ще е числото на лицата, които тѣ ще избѣржтъ. Съ една дума, тая градация не се е приела за да увеличава или намалява избирателнитъ права на тия или ония общини, но единствено за да се даде възможностъ на малкитъ общини да достигатъ до по-сполучливи избори чрезъ увеличението числото на гласнитъ.

Слѣдъ избиранието на гласнитъ, тѣй както се разясни по горѣ, слѣдва въ проекта начинътъ, по койго тия гласни дѣйствуватъ и опредѣленото отдѣлно за всѣкий единъ отъ изборитъ, които гласнитъ ще извършватъ, за съставянето на общинскитъ управления, на окръжнитъ свѣти и на Народното Събрание.

(Слѣдва).

Едно разяснение на ст. 33 отъ допълнение-то къмъ Временитъ Сждебни правила и 924, 925 и 926 отъ Врем. Сжд. Правила.

(Продължение отъ брой 19).

На основание първий пунктъ отъ настоящата статья заключението на прокурора трѣба да се изслуша по дѣла, които се отнасятъ до интереса на хазната. Дѣлата на казенното управление на основание ст. 1282, се признаватъ не само дѣла свързани съ интереса на хазната, т. е. не само тѣзи дѣла, въ които една отъ странитъ на процеса се явява както и да е правителствено учреждение, нѣ и дѣла по които — страна се явява придворни и отдѣлни ведомства, а сжщо и дѣла на манастирнитъ, церковнитъ, Архирейскитъ домове и всичкитъ мохамедански и християнски учреждения. Слѣдователно по всичкитъ дѣла, въ които се явява страна на такива учреждения, заключението на прокурора трѣба да се изслуша. На основание втория пунктъ заключението на прокурора сжщо и въ тѣзи случаи и дѣла, въ които или двѣтъ страни, или една отъ странитъ на процеса се явява юридическо лице, съществуващо въ силата на закона, като: земскитъ учреждения, градски-

тѣ и селскитъ общества. Ако въ статията и да се укаже само тѣзи послѣднитъ юридически лица, нѣ мене ми се чини, че това изчисление е непълно, че заключението на прокурора трѣба да бѣде изслушано влобще въ всичкитъ дѣла, въ които страна се явяватъ юридически лица, които сжществуватъ по силата на закона, като напр. дворянскитъ общества и градскитъ учреждения. Че по дѣла въ които участвува дворянско общество заключението на прокурора трѣба да се изслуша, то това мое мнѣние азъ го основавамъ на това основание и съставителитъ на уставитъ, както се вижда изъ мотивитъ помѣстени подъ ст. 1282 въ изданията на Господарствената Конституция, са признали дѣлата отъ всичкитъ сѣловия, въ това число и дворянскитъ общества, не само са еднородни мѣжду себе си, нѣ даже еднородни съ дѣлата свързани съ интереса на хазната. Ако пакъ и сѣбъ вземемъ въ внимание, отъ една страна, еднородността на дѣлата на всичкитъ юридически лица, които сжществуватъ по силата на закона, ако отъ друга страна, вземемъ сжщо въ внимание, че закона койго възбѣнява на сждѣтъ дѣлата, е ималъ сжщитъ въ видъ на тази цѣль, штово съ заключението на прокурора да се глѣда за по правилното разрѣшение на дѣлата отъ сждѣтъ, и ако вземемъ въ внимание, че всичкитъ юридически лица които сжществуватъ по силата на закона, се ползватъ у насъ съ една защита отъ закона, то, чини ми се, не ще има никакво основание по дѣла на нѣкои си юридически лица за изслушване прокуроровото заключение, а по други дѣла не, и да отказува, подъ такъвъ начинъ, на тѣзи послѣднитъ въ тая сжщата гаранция, която споредъ смисълта на закона, трѣбва да бѣде прѣдставена на всички еднакво. Ако въ текста на ст. 343 и да не са споменуватъ за дворянскитъ общества, то това нѣ е друго освѣнъ пробелъ или пѣкъ не дописване на закона. Подъ название селски общества, не трѣба да разбираме друго, освѣнъ селски християнски общества, а подъ градски общества тѣзи, търговскитъ и мѣщанскитъ общества. Тава е пакъ безъ съмнение, а заключението на прокурора трѣба да бѣде изслушано не само по дѣла на земскитъ, нѣ и по гражданскитъ учреждения, за които ако и да не е нищо споменато въ 343, то види се само за това, при издаване уставитъ, градскитъ учреждения въ сегашнитъ си видъ, т. е. въ видъ на вселовнитъ учреждения, както и земскитъ, които още сж несъществували.

Въ това извлечение ний виждаме че освѣнъ ст. 343 отъ Русското Граж. Сжд. гдѣто се изисква заключението на прокурора, има и друга и тя е ст. 1282 който статья въ рускитъ устави влиза въ издетитъ правила. Въ нашитъ правила или закони такова нѣщо не може да сжществуватъ; тѣй като такива сѣловия несъществуватъ, за това и никакво заключение на прокуроръ се не изисква. Въ допълнението къмъ Вр. Сжд. Пр. 33 ст. II. I. Както казахме по горѣ, се и изиска заключението на прокурора, въ него пунктъ говори за дѣла които иматъ свързка съ интереса на държавата. Задава ми въпросъ, защо тогави присѣтствува и финансовъ чиновникъ, когато ст. 74 отъ Вр. Сжд. пр. е изменена отъ 38 отъ Допъл. къмъ Вр. Сжд. пр. тѣй какъ казахми по горѣ, че когато прокуроритъ иматъ да даватъ нѣкакво заключение по такива дѣла влобще предвидени въ 33 ст. той прокурора, както у насъ тѣй и въ Русия ако и да не имъ е длъжностъ да поддържатъ страната, а само да дадѣтъ заключението, тѣ славятъ на пълно страна и даже правѣтъ това, което самата страна не прѣдсидира. Койго е при сътветствувалъ по дѣла свързани съ интереса на хазната вѣрвами да се е убѣдилъ напълно; слѣдователно или въ такъвъ случай прокурора да сѣди на прокурорската си трибуна и са ограничава само съ своето си заключение, или пѣкъ въ другъ случай не трѣба никаква страна да има, която като нѣма нужда за никакви обяснения, тѣй като ти си има много добръ защитникъ; тѣй става у насъ влобще по сичкитъ пунктове въ 33 ст. тѣй виждаме да става и въ Россия. Трѣба да спомянемъ и това, че на да ли ще може да сполучи прокурора съ своето по такова дѣло заключение, поне на 100 — 2 процента; тѣй като ако и да нѣма никакво право страната койго той мисли че я защитава и настоява да бѣде осъдена другата и като сждѣтъ рѣши противното, прокурора като сж основе на ст. 33 забѣлжката подъ 7 пунктъ, апелира дѣлото, ако даже и самата страна да не желае.

По общата смисъл на 3 пунктъ отъ 343 ст. а сжщо и по това указание на припращающитъ субектъ, по дѣла на които сж изисква прокуроровото заключение, може се заключи, че закона е сѣлъ за нуждно да възни на сждѣтъ и длъжността да изслуша прокуроровото заключение, по всички такива дѣла, по които се явява страна или лице непълно право, си о блажава пълна гражданска дѣеспособностъ, или лице което никакъ не може да защитава своитъ си интереси прѣдъ сждѣтъ, по каквиго и да бѣдѣтъ причини.

Закона и въ тѣзи дѣла, както и въ дѣлата указани въ двата първи пункта на 343 ст. заключението на прокурора, е ималъ прѣдъ видъ по добро оградяване интереситъ на такива лица, които по силата на

гражд. законъ се ползватъ отъ такова покровителство на закона. По какви собствено дѣла се изисква заключението на прокурора? Първо по дѣла, които са недостигнали съвършеностъ, а като по нашитъ закони пълното съвършено лѣтие се счита до 21 година, то, струва ми се и слѣдва да признаемъ, че сжда е задълженъ да изслуша заключението на прокурора, не само по дѣла които лицата са намиратъ подъ настояшество, нѣ и по тѣзи, които са намиратъ подъ покровителство попечителство, ако и тѣзи лица да са признаватъ, както сме изали случай да забѣлжимъ, по и шитъ гражд. закони, сами да са способни, да искагъ и отговарятъ прѣдъ сждѣтъ при асистенитъ си попечители.

(Слѣдва).

Първо чудо въ г. Габрово!

Образованието сгединено съ възпитанието е главния двигателъ за благоденствието на единъ народъ.

Гете.

Това велико възрѣчение на тоя писателъ е една формула, койго е занимавала и занимава образовани свѣтъ, и койго е съвѣтно слѣдилъ периодическите списания, тоже и нашата журналистика, виждалъ е досга данни и можель е да дойде до убѣждения, че сѣки малко или много образование мжжъ, сѣки философъ, сѣки моралистъ, сѣки юристъ, сж рѣшавали една и сжща проблема, за образованието и сж дошли до вѣрно заключение, че *образованието сгединено съ възпитанието е главния двигателъ за благоденствието на единъ народъ.*

Обратността на тѣзъ формула ида да потвърди съ прѣсенъ фактъ, че една мома който свърши миналата година V-ий класъ, сжщеврѣменно бѣше една отъ развититъ ученички, доби отличень атестатъ, биде условена тѣзъ година за учителка на 4 то отдѣление. Шъ за какво е това образование, като не е имало домашно възпитание и слѣдствие на това и лошо възпитание. Перото ми се въздържа отъ всякакви неплѣности, за да описва слабите послѣпки на тѣзъ мома и като възмаше друго заглавие да дамъ на тѣзъ моминска трагикомедия, освѣнъ да го нарѣжжъ: първо чудо въ г. Габрово.

Гне редакторе! Макаръ това чудо да не е досга важно, нѣ мислж ще послужи за примѣръ на нашитъ млади отъ двата пола, нѣ напълно сжмъ увѣренъ, до негдѣ е чудна тѣзи трагикомедия като я изрѣжжъ още: *дѣ са е чуло видѣло, мома ноцъ изъ прозорецъ да се краде?*

Его чудото! Вчера на 9 ий септември, ноцъ ерѣщо 10 ий, тукашния телеграфистъ *Василевъ* открадна ноцъ презъ прозорца горѣказаната ученичка, а по настояемъ учителя — Куна Петрова Мирасчиева, браво!?

Едвамъ угрениитъ слънчеви лучи се распъркваша по Габровския горизонтъ като нѣкоя манна, ето че тезъ лучи бидоха придружени съ славното и възникото чудо и немедленно се расу като молния това чудо, че Куна Петрова Мирасчиева, била открадната ноцъ презъ прозорца отъ Василева. Тука си има мѣсто да спомяна, че телеграфическата жица не бѣше въ състояние да възбегни толкова бързо това чудо, защото самия машинистъ на телеграфъ излѣзе по искусство.

За разяснение по това чудо нѣка кажа че любовта на горѣпомянатитъ дѣйствующи лица въ тѣзъ трагикомедия, бѣше узната отъ цѣлия градъ, и споредъ както се научавамъ, че Куна имала е любовъ съ много личности отъ разво сѣловие, нѣ види са най-послѣ излѣзе телеграфиста Василевъ и даде край на тѣзъ всемирна любовница. Споредъ както се научавамъ, Василевъ ходилъ единъ день напредъ при отца П. Михаила за да му каже своя планъ, т. е. че той има намѣрението да откраде Куна Петрова. Изгово Благоговѣитство, свѣтъвалъ го да не направи такава низосгъ прогивна на закона, а да ѣ поиска отъ родителитъ и. Василевъ не послушалъ и извършилъ намѣрението си. Когато цѣлъ да я измѣкне, тя му поискала да има двѣма хора, и свѣщенника; той скоро извършва желанието, съ исклучение на свѣщенника, като я увѣрилъ че свѣщенника е у дома. Убѣдена по такъвъ начинъ, преклонила глава на сждбата, хвърлила презъ прозорца една бохча съ дрѣхи, подиръ нея и тя се проврела и била взета въ обятията на крадеца и била заведена въ домъ на своя съругъ. Родителитъ и били въ това врѣме занесани отъ сънъ. Тя поискала свѣщенника, нѣ него го нѣма въ кѣщи. Скоро Василевъ тича ноцъ при Понъ Михаила, хлопалъ е два три часа на вратата, най-сетитъ отворили му и казалъ на отца Михаила че открадналъ Куна; свѣщенника не му потвърдилъ дѣлото и го испѣдилъ. За понататѣкъ незная, и какво слѣдствие ще земе това чудо пакъ незная, а само туй знаю че тя се намира при Василева невѣжичана и тукашното св. началство, питало телеграфически въ Тулча за Василева.

Какво ли да кажа за постжиката на Василева? Твърдъ неприлична постжика е направилъ, а особенно

безъ родителско знание, да открадне, едно момиче! Никакъ неприлично на неговата младост (вижда се акъла му е въ очилата), непристойна постъпка на званието му. Ей байно, ти днес си откраднал по единъ неприличенъ начинъ дщерица на една фамилия, то утрѣ отъ твойтъ рѣцъ ще я откраднатъ. Мигаръ незнаемъ отъ свѣщеното писание, че каквото правишь това ще ти правятъ. Ти мислишь че такава една съпруга ще бѣде вѣрна? Тоже и ти ще бѣдешъ ли чиновникъ който пази интересите на едно правителство? Несъмнено бесполезни членове ще бѣдете. Иѣка прочее надаряващото министерство да земе предъ видъ, че единъ такъвъ чиновникъ, никой пъкъ не трѣбва да има въ своето управление. Мислѣмъ почитаемото министерство на Поштитѣ и Телеграфитѣ, не ще са покаже хладнокрѣвно, а немедленно ще исклучи такъвъ единъ чиновникъ, който нарушава днесъ въправствените закони, а утрѣ може би и десциплинарнитѣ и гражданскитѣ.

Незнай, какъ ще постъпи въ тоя случай училищното ви вѣстество съ тая бѣдѣща образотелка и патронта на Габровското женско население. Да ли ще я остави да бѣде пакъ учителка? Да ли ще ѝ повѣрять милитѣ си рожби. Остава трѣмето да ни покаже. Иѣкако чувамъ и готовъ съмъ на басъ да се уловѣ, че настоятелството ще я приеме за учителка.

Като българинъ имамъ право да кажъ на настоятелството, че не трѣбва да има такава учителка въ своя кръгъ, ако иска добръ усѣхъ.

Добъръ примѣръ за младите отъ двата пола, добъръ примѣръ за родителитѣ.

ДОПИСКИ.

Бѣла, 10-ий Септемврий 1882

Прѣди нѣколко дни са разнесохъ слухове, че една шайка разбойници, състояща отъ 15—20 души, са явила при новопостроивающій се на рѣката Росица мостъ, твърдѣ близо до селото Поликраище, съ цѣлъ, види се, да ограби прѣдприемателя, който, както казватъ, туку що са билъ завърналъ отъ г. Търново съ пари за да ги раздаде на работницитѣ. Мнозина, които чухъ тѣзи слухове, са съмнѣвахъ въ истинността имъ и, дѣйствително, не можаше тѣи лѣсно да повѣрва това челоуѣкъ, като си помисли, че мѣстото, гдѣто по настоящемъ са строи рѣченния мостъ, са нахожда на съвсемъ открито поле, при самото посе, тѣи щото никаква възможность за укриване на разбойницитѣ, въ случай, че нѣкоя потеря ги преслѣдва. При всичко това, многократното повтаряне на този слухъ, трѣбаше да извади мнозина отъ двоумение и тъкмо тогава, когато съвършено са потвърди неговата дѣйствителность, ето Ви друго извѣстие, още по-трогателно, още по жалостно и печално!...

Нѣколко души разбойници, говорятъ, повече отъ 20, вчера, на разсъмване, нападатъ на караула, който постоянно пази на сѣщето посе, при мѣстото, називаемо „Севри-тепе“ на разстояние 1½ ч. отъ градеца ни и слѣдъ като зели всичкото оружје на драгуна, който са нахождамъ тамъ, ограбили му и другитѣ пѣща, които ималъ въ себе си, та, заедно съ другитѣ около него пазители, го запрѣли въ ископаното въ земята и отгорѣ съ прѣсть и шубърки покрито свѣрталище на караула; тогава, почти 3—4 часа, това мѣсто прѣдставлявало една въ висна степенъ ужасающа картина. Всичкитѣ пѣщници, които имали злочестината въ това врѣме да прѣминатъ прѣзъ тамъ, биле най немилоостиво ограбвани и заперани при караула; разбойницитѣ земали всичко, що намѣрвали въ пѣщницитѣ; конѣе, пари, часовници, хлѣбъ, дрѣхи и т. п.; тука биле откарани и четири пощенски конѣе. По думитѣ на драгуна, разбойницитѣ, като си набавили, най ситѣ, колкото конѣе имъ трѣбало, качили са врѣхъ тѣхъ,

натоварили си ограбенитѣ вѣщи и вѣсело заминали. Потера са прати отъ тука, по нищо утѣшително пѣма още.

И тѣи, отъ всичко до тука изложено, става явно, че въ разстояние на 20 дни, два пѣти вече са явяватъ разбойници по посето Търново-Русчукъ и обратно, който пѣтъ са мисляше за най безопасенъ! Нека сега пѣтника ходи спокойно и безъ страхъ по работата си!

Врѣме е, мисля, да са прѣкратятъ помилованията за подобни звѣрове и са зематъ по-енергически мѣрки за прѣслѣданията имъ, иначе тѣ постоянно ще безпокоятъ, както населението, така и самото ни правителство.

$a \times a = a^2$

ПЛѢВЕНЪ II Септ. 1882 год.

Г-не Редакторе

Тукашниятъ воененъ Д-ръ Шмаровъ си пазарява за единъ катъ дрѣхи съ нѣкой си пантолонджия, незнай за колко рубли. Дрѣхитѣ са искараха и военний Д-ръ поискалъ да ги земе отъ пантолонджията; обаче послѣдниятъ не приелъ да ги даде безъ пари, понеже е сѣрбалъ и другъ пъкъ чиновническа каша; велѣствие на това, военний Д-ръ който е отъ людитѣ на порядока, распорѣжда се на часа за нѣколко души жандарми и на часътъ задигва отъ дюгеньтъ трудолюбивиятъ Българинъ — Пантолонджията за да го арестува. Защо? — защото не далъ на юзашка вересия дрѣхитѣ на Доктора Шмарова! Виждете драги читатели организация и акредитация!

Дебелокожозъ.

Село Коиловци (Плѣвненско Окръжие)

Г-не Редакторе

Имайте добрината да обнародвате, въ най близките си броеве, следующото:

Като свѣщенникъ въ село Коиловци Никополска Околия Плѣв. Окр. става отъ нѣколко врѣме насамъ, какъ ми са испроважда вѣстникъ „Български Гласъ“ азъ, като единъ простъ Священникъ, който си глѣдамъ службата и като не съмъ поръчалъ за вѣстникъ „Б. Гласъ“ ето става единъ пъкъ съмъ писалъ до редакцията, съ дата отъ 28-ий Юний 1882 год. да ми не испроваждатъ листъ, защото не съмъ абониранъ; незнай писмото ли не получи редакцията, чи пакъ ми проважда броеве отъ поменатия вѣстникъ, азъ са отнесохъ писменно до Никополския Околийски Началникъ, а той ми отговори чрѣзъ попорѣчвания на другито, че трѣбвало да са потвърди съ селския Общественъ печатъ, и азъ сѣщото писахъ и са потвърди съ селския Общ. печатъ, и го проводихъ до Околийския Началникъ за да ми са не проважда вече „Б. Гласъ“, а сега пакъ го проваждатъ! Като не искамъ да го приемамъ затова се отнасямъ до редакцията ви да обнародва, за всеуслышание, както и на цѣлата Българска публика тѣи сѣщо да чуе и редакцията на вѣстникъ „Български Гласъ“ и да са увѣри да ми не проважда вѣстникъ за на прѣдъ.

6-ий Септемврий 1882 год.

Свещеникъ Пв. Марковъ

Нѣколко думи добити отъ опытъ и практика къмъ г-да гражданитъ отъ г. Тутраканъ
Господа!

Четохъ не отколененъ брой отъ поч. в. „Славянинъ“, че вие граждани и чиновници, побудени отъ чувства на родолюбие и доброжелательность, особито като за градеца Тутраканъ, ете се упреждали да си съставите въ градеца дружество съ название „Благодѣтелно Дружество“, за която и цѣлъ въ едно си общо заседание ете си избрали и комисия за съставяне устава му. Глядащицъ г-да граждани тѣзи ви за похвала ревность и наклоность и на дѣйствицъ се въ този брой на в. „Славянинъ“ или др. ще видѣхъ това ви осмѣстивно, въ по дирния, нѣщо, което за Бога да си кажа, мя не малко интересува, понеже, както ви е най добръ извѣстно, че по-

добно нѣщо бѣше подигнато и онжзи год. нѣщо или въпросъ, за когото неколцина пострадаха, най-послѣ иде ми да вѣрвамъ, че и сегашното ви полуосновано дружество ще замръзне, тѣи както и онжзи годишното — „Читалище“. А разбира са г-да, че и тѣзи год. това ви желание и ревность за да си остане „Гласъ вѣлиющихъ“, се трѣба да си има причини.

Прочемъ, азъ, който най-добръ съмъ запознатъ съ васъ, градеца ви и тия, които на около ви обкръжаватъ, ви прокобявамъ: „Тутракана до гдѣто има граждани като Пѣева, Димитрова и като Инспекторъ тунеѣдеца, дембеля, мюзевира, себелюбиваго и гордаго попъ Арнаудова, който, ако инспектурствува още 1 год. Руссен. училища ще цѣвнатъ и завързатъ като тиква на плетъ, никога той нѣма да види добро; всякога руманизъмъ ще ви паделаява, и ще доде единъ денъ и то въ такво едно свободно врѣме, той ще усвои всичко, нѣщо, което го трѣсятъ тѣзи г-да чорбаджии.

г. Шуменъ, 16 Септемврий 1882 год.

Съ повече съмъ вашъ доброжелатель:

Пв. К. Найденовъ

Тутраканъ 14 Септемврий 1882.

Г-не Редакторе на в. „Славянинъ“.

Всякой брой на почитаемия ви вѣстникъ съ любопитство глѣдамъ да видя нещо писано за румжнския учителъ въ градътъ ни, по отъ година врѣме не срѣщамъ нищо, ако е имало доста да се пише за него, но са е замѣчавало отъ допистниците изъ градътъ ни по неизвѣстни мѣнь причини, по сега азъ като миналитѣ му нѣща оставамъ, ограничавамъ са да ви съобща изгонванието на тозъ професоръ отъ Княжеството, което много ни зарадва, както и самитѣ ромжници въ градътъ ни, които го бѣха съвсемъ възненавидяли за неговитѣ подли дѣла.

На 13 того Попеску учителъ като се връщаше отъ Букурещъ придруженъ съ двама отъ градътъ ни неговитѣ подрѣжки Хаджи Раушъ и Николай Попчето, при сѣзванието му на скелята, посрѣщнатъ отъ Г. Началникъ, съобщити му са да се възвърне въ парахода, защото не е свободенъ на българската територия, този еднотинъ се възвърна въ парахода и замина за Олтеница; твърде добръ стана това, но ако бѣше по рано неговото изгонване мисля че щеше да бѣде още по добръ, не все равно, нека да отиди отъ градътъ ни такава развалена душа; изгонванието му ни зарадва, незнамъ какъ румжнското правителство го подържа, но и то вѣрвамъ че е познало вѣче подлоститѣ му. За сега толкова, послѣ пакъ ще ви пиша.

Единъ полвинъ—Ромжнецъ

Пловдивъ 12 Септемврий 1882 год.

Г-не Редакторе на в. „Славянинъ“!

За честитъ ще са считамъ ако покажете синехождението си къмъ настоящата ми дописка и благоволите да вместите въ единъ отъ най близкитѣ броеве на почитаемий Ви в. „Славянинъ“, следующото ми:

Извѣсно е че преди 2—3 год. българската интилегенция, захвана да стреми и да са впуска до възможность къмъ науката; като зеха въ предвидъ на нѣкои родителитѣ имъ, а нѣкои сами, да

изживяватъ съ пени пари за възпитание и образование по разни страни училища и гимназии. Единъ клонъ отъ подобна ученолюбива интелигенция съществува и въ областната реална гимназия въ Пловдивъ, която при всяка наступающа учебна година, все повече и повече, са умножава, понеже пенемира нигдѣ по-голяма облага освѣнъ тукъ или въ Сливенъ.

Преподавателитѣ и управителитѣ на тая гимназия, възползувани отъ случая захванаха, да построяватъ правелници, които съ нѣкои извънредни наложени членове за изпълнение, ставатъ причина ученицитѣ да бѣдатъ по-успешни къмъ рѣзвратѣтъ и по-наклонни къмъ свободата. Те постоянно ся трудятъ да заплашватъ учениците съ разни силни тропотий, нѣ нѣма кой да са плаши и невярвамъ да има нѣкой. Забранено е въ 17-й членъ отъ правилникѣтъ на ученицитѣ да са хранятъ по локантите, съ цѣль дано ученицитѣ са заплашатъ и да напънятъ джобоветѣ на деспотическите пансеонери, нѣ познамъ до колко могатъ те успя въ това си предприятие, когато пансионите Чирпанский и Поцанский са излежаватъ по двама трима кюръ басмаджии, а останалите ученици напарени отъ пансионни, влѣзоха въ къщи.

За сега умственните способности и перото ми до толкова ми позволихъ, а ако има нѣкой по даровитъ, нека го накиче по-гиздаво.

Единъ петъреливъ

РАЗНИ

Въ брой 12 „Святлина“ казва: „Научаваме са, че избирателния законъ обнародванъ въ брой 102 на „Държавний вѣстникъ“, билъ неспещий, какъвто билъ излѣзалъ отъ Държавний Съвѣтъ! Увѣряватъ ни, че нѣкои отъ членоветѣ му, като съгледали избирателния законъ утвърденъ и обнародванъ съ нѣкои измѣнения, безъ да е билъ той още веднажъ препроводенъ въ Държавний Съвѣтъ, много били възмутени и се чувствували обидени въ незачитание тѣхнитѣ права. (Какви права, айлъкъ гелсинъ!)

Слѣдъ английската победа надъ египтянитѣ при Тел-ел-Кебиръ въ Александрия, мѣжду европейцитѣ обвладѣла голяма радостъ и въселие. Генералъ Вудъ въ Александрия, получилъ една телеграма отъ ген. Волселея, въ която му извѣстява, че съ пристигъ (юрингъ) превзелъ гр. Тел-ел-Кебиръ въ разстояние на 1/2 часъ; че англичанитѣ заробили 3,000 д. Египтяни, а останалитѣ ги преследва кавалерията. Разбитата Араби-папова войска бѣгала въ пѣсачливата пустиня. При превземанието на Тел-ел-Кебиръ, паднали Египтяни 2000 д. а Англичани 200.

На 3 того, английската авангарда престигнала по желѣзницата въ Каиръ. Египтянитѣ посрѣщали англичанитѣ съ въздушевание. Всичкитѣ великани и чиновници се покорили.

Ген. Волселей телеграфиралъ изъ Бенхе: Сега престигнахъ тукъ. Генералъ Лове вчера превзе Каиръ, Араби и Тулба папа се предадохъ безусловно. Около 10,000 д. египетска войска положи оржжието си. Префекта поддържа реда въ градъ, сега трѣгвамъ за Каиръ.

Съ превземанието на Каиръ и за Редакторъ-издатель Т. Х. Станчевъ

робваннето на Араби папа, войната въ Египетъ се счита за свършена.

„Таймсъ“ казва: Съ Араби папа трѣбова да се постъпи като съ политически престъпникъ, а не като съ простъ злодѣецъ.

Англия съобщила на Портата, че сега военната конвенция била измѣнена, защото войната въ Египетъ била свършена.

Мѣжду Александрия и Каиръ се открило почтенското съобщение. Цензурата на депешитѣ се отменила. Хедифѣтъ и английски генер. консулъ Съръ Малетъ, замислили за Каиръ.

Една телеграма изъ Букурещъ съобщава: „Българ. Князь престигна въ Сивай да посети краля Карла. Съ княза нѣмало никакво официално лице. При самия разговоръ мѣжду Краля и Княза, никой не присъствувалъ. Това свидание, нѣмало друга целъ, освѣнъ едно приятелско посѣщение.

Араби папа се разболѣлъ отъ сърдцеболъ. Хедифѣтъ билъ тържественно покрѣпватъ отъ английската войска въ Каиръ.

Сега се дознало, че въ време на бомбардирането гр. Александрия, погинали 240 египетски войници отъ гранатитѣ.

ТЕЛЕГРАММА

Севлиево 12 Септември 1882 год.

Председателя на съда Шивачевъ отишелъ по кефа си въ Ловечъ! Члена на съда Топорановъ арестованъ въ канцеларията на воинския Началникъ. Чудеса!

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Совѣтъ Старшинъ Русенского Военного Собрания доводитъ до всеобщаго свѣдене, что съ 1-го Октября сего года въ залѣ Собрания начнуты семейныя вечера и балы, кромѣ того будетъ данъ балъ въ присудствіи: Его Высочества Княза и Его Величества Короля Сербскаго.

На всѣ балы и вечера Г. г. постоянныя члены будутъ имѣть право безплатнаго входа по представленіи или особитъ именныхъ билетовъ, а потому Совѣтъ проситъ всѣхъ членовъ получить такыя билеты, какъ для себя, такъ и вводимыхъ ими гостей и дамъ. Выдача билетовъ производится Хозяйномъ Собрания въ залѣ Собрания по воскресеніи вторникъ и четвъртъкъ отъ 10-ти до 12 часовъ дня.

Старшины Собрания.

ИЗВѢСТІЕ

Съвѣта на Старшините на Русенското Военно Собрание извѣстява за всеобщо знание, че отъ 1-й Октомври т. г. въ салона на Собранието ще ся наченатъ семейни вечери и балове, освѣнъ това ще ся даде още и балъ въ присудствіи на Негово Высочество Княза и на Негово Высочество Сръбскія Кралъ.

На всичкитѣ балове и вечери Г. г. Постояннитѣ членове ще имать право на безплатенъ входъ по представленіето отъ тяхъ особени именовани билетъ, заради това Съвѣта моли всичките членове съ време да ся снабдятъ съ такыя билетъ както за себеси, тѣй и за гостите и дамте. Даваніето на билетите става въ салона на Собранието отъ домакинниа всѣка Недѣля, вторникъ и четвъртъкъ отъ 10 часа до 12 денемъ.

Старшини на Собранието:

ИЗВѢСТІЕ

Прѣведена е и печата се книгата **Емиль въ XIX вѣкъ** отъ Алфонса Беквроса, която ще излѣзе повече отъ 20 печатани коли на обикновенъ форматъ. Едната четвъртъкъ, или 5 коли сѣ вече отпечатани.

За това се прѣдизвѣстяватъ нашитѣ писачи и прѣводачи, да си не правятъ трудъ съ превода на сжщата книга.

Варна 8 Септември 1882 год.

За издателята Р. П. Блжсковъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

При Дим. Па. Пашевъ въ Свищовъ, намиратъ се за продажъ освѣнъ *Зоологията*, *Ботаниката*, *Мисерологията* на Д-ръ А. Покорний прѣведени отъ П. К. Урумовъ и В. Атанасовъ още и *Божий свѣтъ* нова читанка за второ отдѣление отъ П. Живкова наградена и прѣпоръчана отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

Свищовъ 12 Септ. 1882

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Подписаній честь имамъ да обява на почитаемата публика (на интересуящитѣ ся) за знание, че продавамъ следующитѣ дюкяни: въ гр. Руссе на Александровската улица два дюкяна подъ № № 166, и 168, и едно кафене подъ № 701, въ сжщата улица четири дюкяни подъ № № 400, 398, 396, и 394, и въ Николаевската улица на Руссе два дюкяни подъ № № 727 729, и четири бараки подъ № № 737, 739, 741, и 743, и единъ дворъ за ханъ задъ Баракитѣ, въ сжщата улица единъ дюкянъ подъ № 704 и единъ ханъ съ 17 одаи и кафене подъ № 764, и около хапа 13,—14, дюкяни и една къща съ 6 одаи надъ понца, 4 одаи на земята и други 2 одаи и плевня съ конюшна сичкитѣ въ единъ дворъ и една голяма прекрасна градина въ гр. Руссе Х. Муса махжла. Желаящитѣ г-да г-да да купятъ отъ горепоменатитѣ недвижими имоти ведно или на по отделно, могатъ да се отнесатъ за споразумение при мене въ Николаевската улица на гр. Руссе въ дюкяна ми Но. 737.

Керимъ Х. Алиевъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Долоподписанный имамъ за продаване учебникъ „Отечествовъденіе“ отъ Е. Мартинова. Който книжаринъ или община са нуждаятъ отъ този учебникъ, то тия могатъ писмено или чрезъ пълномощникъ да се отнесатъ направо до мене, учебника е прегледанъ отъ Министерството на Просвѣщеніето. Цѣната му е 3 гроша отъ рубли 20 гроша, рубль.

Търново 12 Септември 1882.

Книжаръ Стоянъ Мартиновъ

ИЗВѢСТІЕ

Двама учителя, които сѣ учигелетували въ класнитѣ училища и снабдени съ нуждитѣ документи търсятъ мѣста: единия по математиката, а другия по Естественитѣ науки. Която община ся нуждае отъ такыя преподаватели, нека ся отнесе до редакцията на В. „Славянинъ“

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 404

Подписаній Сждеб. приставъ при Руссен. окр. сждѣ на четвъртий участокъ, Пваница Данчовъ, на основание ст. ст. 393, 394, 399, и 400 отъ Временнитѣ сждеб. правила обявявамъ за всеобщо знание, че на 28, Септември т. г. при Тутраканский мир. сждѣ ще са продаватъ следующитѣ движими имущества на освѣтника Марина Георгиева отъ гр. Тутраканъ, а именно: 77 свини стари и 40 свини малки за удовлетворение дългата му къмъ Добри Тросковъ, Маринъ Читака и Иванъ Радовъ отъ гр. Тутрак. отъ 8000 гроша съгласно нечленителнитѣ листове подъ П-о П-о 1657, 1658, отъ 21 Юлий н. г. и П-о 1663, отъ 26 Маргъ 1881 година; продажбата ще почне отъ оцѣнената сума 8000. гроша. Формалноститѣ на тая продажба, ежедневно са достъпни; желающитѣ конкуренти всякой день могатъ да присѣтствуватъ освѣнъ празничнитѣ дни въ канцеларията ми при Тутр. мир. сждѣ отъ часътъ 8. предъ обѣдъ до часътъ 12. а послѣ обѣдъ часътъ отъ 2 до 5. вечерта.

г. Тутраканъ, 13 Септември 1882.

Сждеб. приставъ: Данчовъ

Нашата мила добра и никога непрежалена дъщеря и сестра.

ЕЛЕНКА

Помина се на 11 текущий Септември въ полунощъ слѣдъ кратко, но ташко боледуване въ 14 си година отъ нейния младъ животъ.

Като явяваме настоящата жалостна вѣсть на нашитѣ роднини и приятели въ странство, благодаримъ сърдечно всичкитѣ господни и господа, които благоволиха да присѣтствуватъ на печалното погребение на нашата незабравена ЕЛЕНКА, съ което указаха послѣдното почитание къмъ покойната, а на нажалената фамилия улегиха до нѣгдѣ тжгата.

Ломъ
13 Септември 1882

Майка: Анастасия
Баща: Юнчо
Братия: Георги, Теодоръ, Никола, Занфиръ
Сестра: Райна.